

இங்கிலாந்து : மறு பார்வை
 தமிழ் சனங்களும் ஆங்கில நாவல்களும்

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

இன்றைய ஆங்கில இலக்கிய வகமைகளில் ஆசியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களின் எழுத்துக்கள் ஒரு சிறு பரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதே ஏற்படுத்தியதில் கணிசமான பங்கு **Jhumpa Lahiri, Amy Tan** போன்றவர்களுக்கேற்போய்ச்சேரம். மறேகத்திய எழுத்துலகம் எதிர்பார்த்த இனம் சார்ந்த படபைபுகளாக இவ்விரண்டு தாலும், குறுகிய பார்வையுள்ள ஆங்கில நாவல் நிலப்பரப்பை விசாலமாக்கி ஆங்கில இலக்கியத்தன்மையைப் புத்தாக்கம் செய்த பெருமையிந்த புலம்பெயர்ந்த நாவல்களுக்கேற்போய்ச்சேரம். இதுவரை புலம்பெயர்ந்த வங்காளிகள், பஞ்சாபியர்களையே பிரிவுகள், ஏக்கங்கள், அடையாளமிழ்த்தல்களைப் பிடித்து அலுத்துப்போன ஆங்கில வாசகர்களுக்கு இப்போது தமிழர்களையும் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள இரண்டு நாவல்கள் பிரசுரமாயிருக்கின்றன. ஒன்று வாசுகி கணசோனந்தனின் **Love Marriage** மற்றது பிரிதா சமரசனின் **Evening Is the Whole Day**.

கணசோனந்தனின் நாவல் அமெரிக்காவில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பெற்றோருக்கேற்பிற்றிய யாழ்வினிய தன்வரேக்கலாச்சாரத்தையும் தன் குடும்பத்தையும் பற்றிய சில கசப்பான உண்மைகளையும் தெரிந்துகொள்வது பற்றியது. மறகைக்கப்பட்ட, கறையடிந்த பழைய குடும்ப வரலாறு யாழ்வினியக்கு அவருடைய மாமா குமரன் மிலந்தான் வளையப்புகிறது. குமரன் சாதாரண மாமா அல்ல. தமிழ் விடுதலை இயக்கத்தில் முழுசாக ஈடுபட்ட தீவிரவாதி. கொல்காணம் கட்ட. பல தலைமுறைகள் பற்றிய இந்தப் படபைபில் நிறைய மாமாகளும் மாமிகளும் சகோதரர்களும் திரிந்து உறவினரும் வருகிறார்கள். கட்ட. ஞாபகத்திலிருக்கும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் வருகிறது. யாழ்வினிய, வாணிபாத்திரங்களும் கட்டாகக் கிழக்கு - மறேகைக்கலாச்சாரமேதல்களும் உண்டு. பிரிதா சமரசனின் நாவல் **Evening Is the Whole Day**. மலேசியாவில் வாழும் இன்னுமொரு தமிழ்க் குடியேறிகள் பற்றியது. 80களின் மலேசியாவைப் பின்புலமாகக் கொண்டதான இந்தக் கதை வசதிபடத்தவழக்கறிஞர் ராஜசேகரன் குடும்பம் பற்றியது. அவருடைய அந்தஸ்துக்கேற்ப சற்றுக்குறைந்த, எதிலும் திருப்தியடையாத மனவை விசந்தி, இவர்களின் பரவததிற்கு முன் அதிகம் பழத்த - மினுறு பிள்ளைகள் உமா, ஆஷா, சூரஷே, அவர்களது எரிச்சலுடடும் பாட்டி, இந்தக் குடும்பத்திற்குப் பழக்கமான நடுத்தரவர்க்க நண்பர்கள், வீட்டு வலைகைகாரி சிலைலம், அவளது சம்பாத்தியத்தகைகள் குடிப்பதில் சிலவழித்துவிடும் அவளுடைய தந்தை முனியாண்டி என்று கதைமாந்தரின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது. ஆறு வயதுடைய ஆஷாவின் பார்வையில் சொல்லப்படும் இந்தக் கதையில் பசேம் ஆவிகள், கொல்கைகள், சாமியார்கள், ஸ்திரீலலைன்கள் எல்லோரும் வருகிறார்கள்.

□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் இந்த இரு படபைபுகள் பற்றிக் கார்மையான வாசிப்பை நிகழ்த்துவதல்ல. சில இலக்கிய அவதானிப்புகளை மட்டுமே இங்கே சொல்ல நின்கைகிறேன்.

அதற்கு முன் இரண்டு காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று நினைவிட்டல். பாலம்பெயர்ந்தவர்களின் இலக்கியங்கள் ஆங்கிலத்தவிடத் தமிழிலும் நிறைய உண்டு. அவை பற்றி இன்னொரு தடவை பச்சிக்கொள்ளலாம். மற்றது மிக முக்கியமாக ஒரு பிழைதிரைத் தம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கணசோனந்தனின் நாவல்தான் ஈழ இனப் பிரச்சினை பற்றிய முதல் நாவலாகப் பெரும்பாலான மறைகத்தயை மதிப்புரையாளர்கள் தங்கள் வியாசங்களில் கபறியிருக்கிறார்கள். இவர்களின் இந்தக் கபற்றுக்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, இது மலே நாட்டுத் திறனாய்வாளர்களின் குறுகிய வாசிப்பு விஸ்தாரத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. மற்றது இன்று ஊடகங்களில் பரவலாகப் பச்சுப்புகிற ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இலங்கைப் படைப்பாளிகளான சியம் செல்வதுரை, ரோமேஷ் குணசகேரா, மகைகல் ஓண்டாச்சி போன்றவர்களில் கதைப்பரப்பில் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை ஓரத்திலயே கையாளப்பட்டிருப்பதாகும்.

கணசோனந்தனின் நாவலுக்கு முன்னமே இலங்கை இனப் பிரச்சினையைப் பற்றிய நாவல்கள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நிறையவே வந்திருக்கின்றன. உடனடியாக நான்கு ஆங்கில நாவல்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. ஒன்று, சிவானந்தனின் **When Memory Dies**. ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்தின் மீன்று தலமைறுகைகளைப் பற்றியது. இந்த நாவலில் கனமான அரசியல் விசாரணை உண்டு. காலனியத்துடன் ஆரம்பமாகி 80களின் தொடக்கத்தில் தமிழ் விடுதலை இயக்க உள் நிகழ்ச்சண்டகைகளுடன் நாவல் முடிவடைகிறது. இந்த நாவல் தரும் தீர்க்கதரிசன வளிப்பாடும்: இன்றைய துப்பாக்கிக் கலாச்சாரத்திற்கு இரு இன அரசியல் வாதிகளும் துணிந்து அரசியல் முடிவெடுக்கத் தவறியதே காரணம். இரண்டாவது, இலங்கையிலயே பிரசுரிக் கப்பட்ட **Nihal de Silva** வின் **The Road from Elephant Pass**. இது விடுதலைப் புலிகளை விட்டு விலகி, புலிகள் செயல்படுத்தப்படுகும் அடுத்ததாக குதலைப் பற்றிய முக்கியத் தகவலை இலங்கை இராணுவத்திற்குத் தர வன்னியிலிருந்து தப்பியோடும் ஒரு பெண்ணையும் அவளைப் பாதுகாப்பாகக் கொழும்பு இராணுவத் தலமை அலுவலகத்திற்குக் கொண்டுவர வந்த சிங்கள இராணுவ அதிகாரியையும் பற்றியது. இந்தக் கதையில் காதலும் உண்டு. நான் இதைச் சொல்லாமலே நீங்கள் யுகித்திருப்பீர்கள். இந்த நாவல் தரும் செய்திகளில் ஒன்று: பழைய சரித்திரப் பாடங்களையும் பௌத்தநிலங்களையும் வதைத்து ஈழப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண முடியாது. மற்றைய நாவல் **Channa Wickeremasekera**; **Distant Warriors**. இதில் அவுஸ்திரலியாவில் குடியிறிகளாக வந்த தமிழர், சிங்களவரது பார்வையில் இலங்கைப் பிரச்சினை பரிசீலிக் கப்படுகிறது. விட்டுவந்த நாடிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சண்டகைகள், சந்தகைகள் புகுந்த நாடிலும் தொடர்கின்றன. நாவலில் வரும் ஒரு வாசகம்: 'இங்கயே ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதைவிடத் திரும்பும் நாட்டுக்குப் போய் அடித்துக் கொள்ளலாமே'. நான் காவது **Roma Tearne**; **Mosquito**. வயதுதரைத் ஒரு சிங்கள நாவலாசிரியருக்கும் ஓவியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பதினவயது சிங்களப் பெண்ணுக்கும் ஏற்படும் காதலின் பின்னணியில் இலங்கையுத்தம் வர்ணிக் கப்படுகிறது. நாளாந்த வாழ்வில் மனிதநயேத்தயையும் அன்பையும் காட்டும் சனங்கள், இன அரசியல் குறுக்கிடும் போது எப்பி நிதானம் இழக்கிறார்கள் என்பது நாவல் விடும் குதகவல்களில் ஒன்று. இன்னுமொன்று: தமிழ் விடுதலை இயக்கங்கள் மிக இராமயான, ஈவிரகம்ற்ற சக்திகளாக வர்ணிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நாவல்களுடன் **Jean Arasaynagam** த்தின் சிறுகதைகளையும் சரேத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆங்கிலத்தவிட ஈழத் தச்சியப்போர் பற்றித் தமிழில் மிக நுணுக்கமாகவும் அதனைப் பிரச்சினைக் குட்புத்தியும் பல நாவல்கள் வந்திருக்கின்றன. ஷோபா சக்தியின் 'கொரில்லா', கோவிந்தனின் 'புதியதோர் உலகம்' அராளின 'லங்காராணி' ராஜஸேவரி

பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'ஒரு கோடலை விடும்முறை' போன்ற எழுத்துக்களில் காணப்படும் ஆழமான பதிவு ஆங்கில நாவல்களில் இல்லாதது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. கருத்து நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கதாபாத்திரங்களை உருவாக்கி அவர்களின் வாதங்கள் மபிலமாக இலங்கை இனப் பிரச்சினையைக் குறித்து இயல்பாகத் தமிழ் நாவல்களில் காணப்படும் சிக்கலான ஆய்வு ஆங்கில நாவல்களிடையே மிகக் குறைவே.

000 00000000 0000000000000000

கணசோனந்தன், சமரசன் நாவல்களில் சில பொது அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலக் காலனியம் இக்கதைகளுக்கேற்புப் பின்புலனாகியிருக்கிறது. சமரசனின் நாவலில் வரும் பாட்டி அஸ்தமித்துப்போன அந்த ஆங்கிலியைப் பொறுகாததுக்காக ஏங்குகிறார். கணசோனந்தனின் கதைமாந்தர்கள் ஆங்கிலப் பண்பாட்டை மிக வாஞ்சையுடன் நுகர்கிறார்கள். ஆனால் அதவேளையில் இனப் பிரச்சினையைக் குறித்து ஆங்கில ஆட்சியைப் பழிபாடும் சூபாவமும் அவர்களிடம் இருக்கிறது. இரண்டு நாவல்களிலும் அரசியல் இருக்கிறது. ஒன்றில் துல்லியமாக, மற்றதில் மறைமுகமாக. இவர்களின் கதைமாந்தர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் மட்டுமே குடியினரே. தமிழைவிட ஆங்கிலமே இவர்களுக்குப் பரிசுசயமாயிருக்கிறது. சமரசனின் உமா, ஆஷாபாத்திரங்கள் படிக் கும் நாவல்கள் எல்லாம் ஆங்கில நாவல்களே. சமரசனின் வசந்திக் குமலாய் மொழி தெரியாது. ஒரு ரயில் பிரயாணத்தின் பொது மலாய் புரியாததால் வசந்திக் கும ஏற்பட்ட சங்கடம் புலனாகிறது.

இவர்களின் எழுத்து நடையில் வித்தியாசமிருக்கிறது. சமரசனின் நாவல் 19ஆம் நூற்றாண்டு விக்டோரியன் நாவல் பாணியிலிருந்து தாலும் அதன் முக்கியச் சாரமான நீட்டலாகக் கில் (linear) சொல்லப்படும் தளகைகளை மீறிக் கதை முன்னுக்கும் பின்னுக்காகச் சொல்லப்படுகிறது. கணசோனந்தனின் கட்டுமுறை சற்று வித்தியாசமானது. இவரது நாவலில் பழைய பாணிக் கதை ஆக்கம் கிடையாது. கதைநகர்வு வழமையான உச்சகட்டத்தில் முடிவடைவதில்லை. காமரனின் மரணத்திற்குப் பின் நாவலின் விருவிறுப்பு மங்கிப்போய் விடுகிறது. நவீனத்தின் சிதறுண்ட கட்டுமுறையைப் பிரதிபலிக்கக் கதைப் பின்னல் சின்னச் சின்ன சில பக்கங்களே கொண்ட அத் தியாயங்கள்க்கட்டாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கதை சொல்லல் முறையினால் வாசகர்கள் சூலபமாகப் பிரதியுடன் நெருங்க முடிகிறது. இரண்டு நாவல்களிலும் பின்நவீனத்தின் கனியான மொழிவிளையாட்டு உண்டு. இந்த இரண்டு கதாசிரியர்களின் இலக்கிய ரசனையைப் பாதித்த முக்கியமான படபாளிகளாகக் காணப்படுகிறவர்கள் எல்லாமே மேலே நாட்டு இலக்கிய ஆசிரியர்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுத்தும் இந்திய, இலங்கைப் படபாளிகளும். இவர்களின் இலக்கிய ரசனையைத் துண்டிவிட்ட எழுத்தாளர்கள் பட்பியலில் காணப்படுவோரில் சிலர்: சார்லஸ் டிக்கின்ஸ், வரஜீனியா வுல்ஃ, பொகனர், ரஷ்டி, அருந்ததி ராய். தமிழ் எழுத்தாளர்களான ஜயகாந்தன், அசோகமித்திரன், அம்பை அல்லது இன்று அதிக கவனத்தினைப் பெறும் தலித், பெண்ணிய இலக்கியம் பற்றி அறிந்ததாக இவர்களுடைய எழுத்தில் ஆதாரங்களோ தடயங்களோ இல்லை. இவர்கள் இருவருக்கும் தேமிழக் கலாச்சார மரபிலும் அதன் பழந்தமிழிலக் கியங்களிலும் தமிழர்களின் தொன்மங்களிலும் தமிழின் சமகாலப் படபைபிலக் கியப் போக்குகளிலும் தீவிர ஈடுபாடோ பயிற்சியோ பரிசுசயமோ இவர்களின் இந்த ஆக்கங்களில் வெளிப்படவில்லை. தமிழ்ப் பரேலக் கியங்கள்க்கட்டு நெருங்கிவரச் சில குறைந்தபட்சத் தடயங்கள் மட்டும் தனெப்டுகின்றன. இவர்களுக்கேத் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் மபிலந்தான் அறிமுகமாயிருக்கின்றன. கணசோனந்தனின் நாவலின் ஒவ்வொரு பிரிவு ஆரம்பத்திலும் முன்னோபிச் சொற்களாகத் திருக்குறள் இணக்கக் கப்பட்பிருக்கிறது.

சமரசனின் நாவலின் தலைப்பு, **Evening Is the Whole Day** ஏ.கே. ராமானுஜனின் கற்றுத் தொகை மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது:

சுடர்சலெவானம் சபேப்ப, படர்கபிரந்து எல்லுறு பொழுதின் மூலலை மலரும் மாலனை மனார், மயங்கியாரே: குடும்பிக் கோழி நடுநகர் இயம்பும் பெரும்புலர் விடியலும் மாலலை; பகலும் மாலலை - துணை இலகோர்க்கே. (கற்றுத் தொகை 234)

தமிழ் மரபையும் அதன் பரேலக்கியங்களையும் நவீனத்திற்கு மறு ஆக்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற பெருநோக்கு இவருடைய எழுத்துக்களில் இல்லை. தமிழ்க் குடும்பம் என்ற கற்றுக்கிய எல்லைக் குள் அவர்களின் இலக்கிய வளையப்பாடு செயல்பட்டிருக்கிறது. எனக்குக் கணசோனந்தனின் யாழிணி சல்மான் ருஷ்டியுடைய 'நுநிசிக் குழந்தைகளின் சல் மசை சாடையாக ஞாபகமட்டுகிறார். இருவரும் அவர்களது நாட்டின் சரித்திரத்தில் முக்கியக் கட்டத்தில் பிறந்தவர்கள். இந்தியா சூதந் திரம் பெற்ற நு இரவில் சல் ம பிரசவிக் கிறார். ஈழத் தமிழ் மக்களின் கட்டை ஞாபகத்தில் அழியா இடம் பெற்ற 1983 ஜூலை இனக் கலவரத்தில் யாழிணி பிறக்கிறார். இருவரும் தேங்கள் நாட்டின் சரித்திரத்தைப் பதிவுசெய்கிறார்கள். சல் ம இந்திய நாட்டுச் சரித்திரத்தையும் சரித்திரம் சாதித்த பெரும் தலைவர்களையும் பின் நவீனத்தின் எள்ளுடன் சட்டினிமயமாக கியிருக்கிறார். யாழினியின் பார்வையில் இந்தப் போலி நயைண்டியில்லை. சரித்திரமும் குடும்பமும் ஒரு சமுதாயக்க கருதப்பட்ட ஒன்றுடன் ஒன்றாகப் பிணக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யாழ்ப்பாண உணவு உருவக நடையில் சொல்லப்போனால் இடியாப்பமாக கியிருக்கிறார்.

கணசோனந்தனின் கதை மாந்தர்களில் பெரிய ஏமாற்றம் குமரனின் பாத் திரம். விடுதலை இயக்கத்தில் முக்கியப் பங்குவகித்தவரிடம் இந்த விடுதலைப் போருக்கான ஆன்மீக, தார்மீக, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்கள் கிடக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பதிலாக இலங்கைப் பிரச்சினையை தனிமனித வஞ்சம தீர்க்கும் ஆணாதிக் கப்பட்டலமாகக் குறக்கப்பட்டிருக்கிறது. குமரன் மடலம் இனப்போர் விளவைக்கும் தீமையையும் இருளையும் தான் நாம் அறிகிறோம்.

சமகாலத்து இலக்கிய வகமைகளைப் பாரக்கும் போது இந்த இரண்டு நாவல்களையும் பின்னக்கை காலனியத் தவைிட, பின் - ராஜ் நாவல்கள் என்று எடுத்துக் கொள்வதுதான் சரி என்று எனக்குப் பட்டுகிறது. பின் காலனியத்துவ நாவல்கள் பெரும்பாலும் காலனியத்துக்குள்ளாக் கப்பட்ட பிரஜைகளால் எதிர்ப்பு இலக்கியங்களாக எழுதப்பட்டவை. பின் - ராஜ் நாவல்கள் முன்னைய காலனிய ஆட்சியாளர்களால் தங்களுடைய மலோதிக் கத்திலிருந்து விடுதலைபெற்ற நாடுகள், அவற்றின் மக்கள் நம்மைப் போலவே பழக்க வழக்கங்கள் கொண்டவர்கள் என்று உறுதிபடுத்த முயலும் இலக்கியமாகும். இந்த வகை இலக்கியத்துக்கு Paul Scott இன் Raj Quartet முக்கிய முன்னுதாரணம். இதே இலக்கிய வகைப் பிரிவில் இம்முறை மலே நாட்டவருக்குப் பதிலாகக் கீழை எழுத்தாளர்கள் மலே நாட்டவருக்குக் கீழைத் தேசம் பற்றி விளக்க முயன்றிருக்கிறார்கள். இந்த இரு நாவலாசிரியர்கள் செய்திருக்கும் இலக்கிய வேலை இதுதான். வளையர்கள் குப்பதிலாக நம்மவர்கள் ஆங்கில மொழியில் நம்மைப் பற்றி அவர்களக்குச் சொல்ல முயன்றிருக்கிறார்கள். இந்த இரு நாவல்களின் பெரும்பாலான பெற்றுநர் ஆங்கிலவே வாசகர்களாகும். தமிழர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் இந்த நாவல்களில் இல்லை. கணசோனந்தன் வரணிக் கும் சில தமிழ் சட்டங்குகள் இவற்றில் பழகிப்போயிருக்கும் தமிழருக்குக் கொஞ்சம் எரிச்சலதை தரும். அதோடு இந்த விவரிப்பு குழந்தைத் தனமானதுபோல் தெரியும்.

சமகால வரலாற்றையும் நடப்பு அரசியலையும் மட்டுமே ஆவணப்படுத்துவது ஒரு நாவலின் வற்றிக் குக் காரணமாகாது. இதுதான் கண்சோனந்தன் நாவலின் பெரிய பலவீனம். ஒரு அரசியல் நெருக்கடியைப் பல்வேறு கோணத்தில் பார்க்கும் கதாபாத்திரங்களையே படதது அவர்களையே செய்கைகள், மோதல்கள் மீலமாக அந்த அரசியல் பிரச்சினையைச் சிக்கல்படுத்தி, பின் அரசியல்வாதிகள் தரமுடியாத, அவர்களாகக் கசப்புதரும் பீட்சாரத்தமான ஒரு யோசனையை முன்வைப்பதுதான் ஒரு படபைபாளியின் பணிகளில் ஒன்றாகும். பொது நோபகத்திலிருக்கும் சம்பவங்களை மறுபடியும் நினவைப்டுவது இலக்கியச் சோம்பநேததனம் என்று நினகைகிறனே. இன்றைய இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைக் குமாற்றுவிடகை கண்சோனந்தனின் நாவலில் இல்லலை. கண்சோனந்தன் ஒரு வரலாற்றுப்பதியர். இன்றைய இலங்கை அரசியல் நிலப்பரப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கான இலக்கியத்திராணி அவருடைய ஆக்கத்தில் இல்லலை.

கடசையாகத் தமிழில் எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரையைக் கண்சோனந்தனோ அல்லது சமரசனோ படிக் வாய்ப்பில்லை. மற்றவர்கள் மீலம் அறிய நேந்தால் அந்த இளம் உள்ளங்கள் புண்படக்கூடும். அவர்களைக் குஷிப்படுத்த சில நல்ல செய்களைக் கபறி முடிக் கிறனே. இது உங்களையும் இந்த நாவல்களைத் தடேப்பிடத்துப்படிக் கத்தபீண்டும் என்றும் நினகைகிறனே. இவர்களையே படபைபில் ஆழம் இல்லாவிட்டாலும் அழகு இருக்கிறது. இலக்கியத்தாளளல் இருக்கிறது. தமிழ் அடையாளம் என்ற பாரம் எவ்வளவு பொறுப்பானது என்ற உணர்வு இருக்கிறது. இவர்களின் எழுத்தில் ஒரு நேரடித்தன்மை இருக்கிறது. தனிமனித சரித்திரத்தையும் நாட்டு வரலாற்றையும் ஓட்டுமொத்தமாக, தொகுத்திணைத்துப் பரிசீலிக்கும் துணிச்சல் இருக்கிறது.

இவற்றைவிட இவர்களின் எழுத்து தரும் கவர்ச்சியான தகவல்: கதைகளின் ஆரம்பம், நடுப்பகுதி, முடிவு எல்லாம் இலக்கிய வசதிக் காக்கச் செய்துகொண்டவையே. நாளாந்த வாழ்க்கையில், முக்கியமாக இன்றைய ஈழத் தமிழர் வாழ்வில் இது சாத்தியமில்லை. கண்சோனந்தனின் கபீர்மையான வார்த்தைகளுடன் முடிக் கிறனே: **It would be false to say that there is a beginning to the story, or a middle, or an end. Those words have a tidiness that does not belong here. Our lives are not clean. They begin without fanfare and end without warning. This story does not have a defined shape or a pleasant arc. To record it differently would not be true.**

- □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□